

Amirkabir Journal of Mechanical Engineering

Amirkabir J. Mech. Eng., 53(Special Issue 1) (2021) 145-148 DOI: 10.22060/mej.2019.16127.6281

Experimental Investigation of Water Level Control System of Liquid-Gas Separator in the Fuel Cell

A. Shojaei¹, S. M. Rahgoshay^{2*}, M. Rahimi², A. H. Pahnabi³, K. Mohammadi³

¹ Department of Mechanical Engineering, Babol University of Technology, Babol, Iran

² Department of Mechanical Engineering, Malek Ashtar University of Technology, Tehran, Iran

³ Department of Mechanical Engineering, Malek Ashtar University of Technology, Fereydunkenar, Iran

ABSTRACT: Water is the product of the interaction between reactants in the fuel cell. The purpose of this study is to introduce a water level control system that prevents the loss of reactant gases by improving the process of water separation from these gases. In this paper, due to fuel cell characteristics and construction constraints, the performance of a venturi-based flow control system is quantified. Effective parameters for controlling the discharge valve, such as the length of the connection path, the angle of the sensor, the time lags, have been investigated. The path length check showed that if the path length being too high, the pressure changes oscillate, failing to establish a pressure condition for the minimum critical time, and the system loses its performance. Finally, in order to control the water level control system automatically, relations are proposed based on the pressure. The performance of the fuel cell has been investigated at 0.4 to 2 bar and the system is efficient in this range. The sensor angle only affects the maximum critical time, somehow reaches its maximum by placing the sensor at the 90-degree angle. In addition, according to the tests performed, the time between 0.3 and 0.5 seconds is recommended for the minimum critical time.

Review History:

Received: 2019-04-14 Revised: 2019-09-29 Accepted: 2019-11-05 Available Online: 2019-11-13

Keywords: Fuel cell Venturi Water level control Quantification Reactant gas

1. INTRODUCTION

A lot of research has been done to find ways for separating produced water from reactant gases at the fuel cell. Charlat [1] used the centrifugal force to separate water from gas in a fuel cell. Bette et al. [2] used the voltage drop as a control signal to open the discharge valve for separating. orifice and venturi are the equipment used in the separation process, which operates based on the pressure difference of the passing fluid. Zhou et al. [3] investigated the dynamic cavitation properties of nitrogen passing through a venturi at different pressures. Lavante et al, [4] conducted a numerical and laboratory study of the flow in critical ventilation nozzles to measure gas flow. This paper introduces a water level control system; although, the control system process has been qualitatively described by Illner et al. [5].

2. METHODOLOGY

The performance of the water level control system is shown in Fig. 1, in the first stage, the valve is open. According to the experimental results, a mixture of gas and water passes through the system at the initial moment, so the pressure measurement begins after ΔT_{cr-H} in order to discharge the remaining gas from the previous cycle. The water then enters the venturi through the separator outlet, and simultaneously the differential pressure of the passing fluid is measured by a pressure sensor and sent to the electrical control system. The electrical control checks whether a sudden change in

differential pressure has occurred or not. The sudden change indicates that the flow is changing from liquid to gas, but if the phase change does not occur (-), the differential pressure is still measured and sent to the control unit. However, if a sudden change occurs (+) the controller waits for ΔT_{cr-L} , then sends a message to close the valve. After closing the drain valve, the control unit checks whether the fuel cell is on. If the fuel cell is switched off, the cycle ends. However, if the fuel cell is turned on, it holds the discharge valve shut for ΔT_{off} seconds.

3. DISCUSSION AND RESULTS

3.1. Pipe length

As the length of the connection pipe becomes longer, the volume of gas inside the pipe increases. The small amount of gas remaining in the pipe is combined with gases, resulting in the pressure changes oscillate and the system becomes disrupted. However, if the length of the pipe is short, not only a smaller volume of gas is trapped in the pipe, but also a mixture of water and gas does not form during gas discharge. As a result, the system operates with the least reactant losses.

3.2. Angle of the pressure sensor

The maximum value of the maximum critical time is tested for 5 different angles of the pressure sensor at the inlet pressure of 1 bar. According to Fig. 2, the magnitude of this parameter at 90 and 270 angles is slightly less than other angles.

*Corresponding author's email: rahgoshay@mut.ac.ir

Copyrights for this article are retained by the author(s) with publishing rights granted to Amirkabir University Press. The content of this article is subject to the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC-BY-NC 4.0) License. For more information, please visit https://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode.

Fig. 1. Diagram of the proposed algorithm

Fig. 2. Maximum of Maximum critical time based on different angles of the pressure sensor

3.3. Duration of the shut-off discharge valve

In each cycle, the discharge valve closes for a certain period. During this time, water collects in the separator tank. In the experimental sample, the separator volume is 25 cc. On the other hand, the inlet discharge at a current of 300 amp and 1 bar pressure is 0.38 cc/s. So ΔT_{off} is calculated as follows:

$$\Delta t_{off} = \frac{25 \,\mathrm{cc}}{0.38 \,\mathrm{cc/s}} = 65.8 \,\mathrm{s} \tag{1}$$

3.4. Minimum critical time

The minimum critical time is the time required to ensure that the fluid passing through the water is converted to gas. In this case, the discharge valve will be closed if the gas flows continuously for ΔT_{cr-L} . According to the experimental results, this time interval should be large enough somehow that the passage of bubbles does not cause of closing the discharge valve and remaining the water in the separator and should be small enough to waste a small amount of gas. According to the tests performed, a critical time of 0.3 to 0.5 seconds is recommended.

Table 1. Mixed discharge	e at 3 different pressures
--------------------------	----------------------------

Pressure (bar)	$\min[\Delta t_{cr_H}](s)$	\dot{Q}_{mix} (lpm)
0.6	2.5	8.64
1	2.25	9.59
1.4	2	10.79

3.5. Maximum critical time

By closing the discharge valve, the amount of gases from the previous cycle remains in the pipeline. Thus, by opening the discharge valve, the available gas first passes through the venturi. This causes the establishing of the pressure condition and closing the discharge valve, without draining the water. Therefore, ΔT_{cr-H} provides the time needed to pass through the confined gas. For this purpose, the following procedure is used to calculate the critical time.

The control system assembly consists of two sections of the separator tank and the connection path. *V1* is the volume of the separator calculated as follows:

$$\Delta t_{purge_wtr} = \frac{V1}{\dot{Q}_{wtr}}$$
(2)

The amount of gas left in each cycle is equal to the volume of the connecting pipe, *V2*. The critical time must be greater than the time required to discharge this volume of gas in order to that water does not remain in the tank. This time variable is calculated as follows:

$$\Delta t_{purge_gas} = \frac{V2}{\dot{Q}_{mix}} = \frac{A_c L_c}{\dot{Q}_{mix}}$$
(3)

According to Eqs. (2) and (3), to calculate the ΔT_{cr-H} , it is necessary to calculate the \dot{Q}_{mix} obtained by the following equation:

$$\dot{\mathcal{Q}}_{mix} = \frac{V 2}{\min[\Delta t_{cr} H]} \tag{4}$$

For this purpose, a minimum of $\Delta t_{cr_{-H}}$ is required by experimental testing at various pressures. Table 1 shows the mixture flow for three different pressures.

However, to calculate the mixture flow at any pressure we need a general relation defined as follows.

$$Q_{mix} (lpm) = (Q_{gas} \times X) + Q_{wtr} \times (1 - X)$$
(5)

In the above relation *X* is the mass fraction of the passing fluid which, with respect to water and nitrogen gas discharge, and the results from Table 1, fall within the range of 0.044 to 0.074. In the following calculation, the value of *X* is considered 0.05. Finally, the critical time of the adenine is calculated as follows:

$$\Delta T_{cr} = (\alpha \times \Delta t_{purge-wtr}) + (\Delta t_{purge-gas} \times (1-\alpha))$$
(6)

In the above relation, α is considered to be 0.3.

4. CONCLUSIONS

Water is one of the products of the interaction between hydrogen and oxygen in a fuel cell. The presence of this product can reduce fuel cell efficiency. The purpose of this study was to introduce a water level control system, a system that can prevent the loss of reactant gases. Therefore, unused gases are returned to the fuel cell, thereby reducing the cost of using reactant gases to generate electricity. The system consists of a mechanical unit (venturi) and a control unit which is designed based on various reactant gases such as air and oxygen. At first, an algorithm was proposed for the control system. Then, in order to find a relationship for automatic control of the system, the parameters expressed in the algorithm were investigated.

REFERENCES

- [1] P. Charlat, Gas/liquid phase separator and the fuel cell-based power production unit equipped with one such separator, in, Google Patents, 2006.
- [2] W. Bette, D. Coerlin, W. Stuhler, Fuel Cell System and Method for Operating a Fuel Cell System, in, Google Patents, 2008.
- [3] J. Zhu, H. Xie, K. Feng, X. Zhang, M. Si, Unsteady cavitation characteristics of liquid nitrogen flows through venturi tube, International Journal of Heat and Mass Transfer, 112 (2017) 544-552.
- [4] E. Von Lavante, A. Zachcial, B. Nath, H. Dietrich, Numerical and experimental investigation of unsteady effects in critical venturi nozzles, Flow measurement and instrumentation, 11(4) (2000) 257-264.
- [5] D. Illner, I. Mehltretter, O. Voitlein, Method for monitoring the discharge of media out of fuel cell, and a fuel cell system, in, Google Patents, 2008.

HOW TO CITE THIS ARTICLE

A. Shojaei, S.M. Rahgoshay, M. Rahimi, A.H. Pahnabi, K. Mohammadi, Experimental investigation of water level control system of Liquid-Gas separator in the fuel cell, Amirkabir J. Mech Eng., 53(3) (2021) 145-148.

DOI: 10.22060/mej.2019.16127.6281

This page intentionally left blank

نشریه مهندسی مکانیک امیر کبیر

نشریه مهندسی مکانیک، دوره ۵۳، شماره ویژه ۱، سال ۱۴۰۰، صفحات ۵۸۹ تا ۶۰۴ DOI: 10.22060/mej.2019.16127.6281

بررسی آزمایشگاهی سیستم کنترل سطح آب جداساز مایع-گاز در پیل سوختی

احمدرضا شجاعی'، سید مجید رهگشای *۲، مظاهر رحیمی۲، امیرحسین پهنابی۳، کمال محمدی۳

^۱ دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل، بابل، ایران ^۲ دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، تهران، ایران ^۳ دانشکده مهندسی برق کنترل، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، فریدونکنار، ایران

تاریخچه داوری: دریافت: ۲۵–۰۱–۱۳۹۸ بازنگری: ۲۷–۰۷–۱۳۹۸ پذیرش: ۱۴–۸۸–۱۳۹۸ ارائه آنلاین: ۲۲–۰۸–۱۳۹۸

کلمات کلیدی: پیل سوختی ونتوری سیستم کنترل سطح آب کمیسازی واکنشدهنده گازی خلاصه: تعامل بین واکنش دهنده ها در پیل سوختی سبب تولید آب می شود. هدف از این مطالعه، معرفی نوعی سیستم کنترلِ سطحِ آب است که علاوه بر کنترل آب خروجی از جداساز، از اتلاف گازهای واکنش دهنده جلوگیری کند. در این مقاله با توجه به مشخصات پیل سوختی و محدودیت ساخت به کمی سازی عملکرد سیستم کنترلی مبتنی بر جریان عبوری از ونتوری پرداخته شده است. پارامترهای موثر در کنترل شیر تخلیه همچون طول مسیر اتصال، زاویه قرارگیری سنسور، وقفه های زمانی مورد بررسی قرار گرفته اند. بررسی طول مسیر نشان داد اگر طول مسیر زیاد باشد، تغییرات فشار حالت نوسانی گرفته و شرط فشار را برای زمان بحرانی کمینه برقرار نمی کند و سیستم کارایی خود را از دست می دهد. زاویه سنسور نیز تنها در زمان بحرانی بیشینه تاثیر گذار است به نحوی که با قرارگیری سنسور در زاویه ۹۰ درجه به ماکزیم مقدار می رسد. در ضمن بنابر تستهای انجام شده زمان بین ۲۰ تا ۵/۵ ثانیه برای زمان بحرانی کمینه پیشنهاد می شود. در نهایت به منظور کنترل اتوماتیک سیستم کنترل سطح آب جداساز، روابطی بر اساس فشار کاری پیل سوختی ارائه شده در نهایت به منظور کنترل اتوماتیک سیستم کنترل سطح آب جداساز، وابطی بر اساس فشار کاری پیل سوختی ارائه شده

۱–مقدمه

در زمان حاضر استفاده از منابع جدید انرژی با توجه به بحران انرژی، محدودیتهای سوخت فسیلی و مشکلات ناشی از آلودگی هوا بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته است. در همین راستا، دیدگاه نوینی برای استفاده از هیدروژن با توجه به خصوصیات منحصر به فرد آن ایجاد شده است. کاربرد هیدروژن به عنوان سوخت، میتواند موجب کاهش آلایندههای زیست محیطی و حذف اکسیدهای گوگرد ناشی از سوختهای فسیلی شود. یکی از فناوریهای نوین که اخیراً مورد توجه قرار گرفته است، استفاده از پیل سوختی، جهت تامین همزمان نظر تولید آلایندههایی نظیر اکسیدهای نیتروژن، مونواکسیدکربن و هیدروکربن سوخته، منحصر به فرد است. از طرفی فرآیند تولید انرژی *نویسنده عهدهدار مکاتبات: rahgoshay@mut.ac.ir

در پیل سوختی به دلیل استفاده از اکسیژن و هیدروژن به عنوان سوخت، با تولید آب همراه است. جمع شدن آب میتواند در دسترس بودن مواد واکنش دهنده را در سطح الکترود محدود کند و در نتیجه سبب افت عملکرد پیل سوختی شود. افت ناشی از جمع شدن آب مایع معمولاً غرقابی نامیده میشود. بنابراین برای مدیریت آب تولید شده در پیل سوختی به طوری که از یک سو آب به میزان کافی برای اجزاء مختلف آن وجود داشته باشد و از سوی دیگر از ایجاد غرقابی در پیل سوختی جلوگیری شود، از جداساز استفاده میشود.

انتخاب روش جداسازی مایع از گاز به فاکتورهایی همچون هدف جداسازی، خاصیت فیزیکی سیالات، اندازه قطرات، بازده جداساز و هزینه ساخت و ... بستگی دارد. برای رسیدن به ولتاژهای عملکردی بالا، تعداد زیادی از سلهای پیل سوختی را بههم متصل میکنند تا یک سری را تشکیل دهند که یک بخش از بلوک پیل سوختی

کو بن این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) میرکبیر داده شده است. این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این موائید. No by No

را تشکیل میدهد. لازم است بین هر دو مرحله متوالی در بلوک پیل سوختی، یک جداساز آب جهت حذف قطرات آب تعبیه شود. جداسازهای مورد استفاده در پیل سوختی به دو گروه عمده داخلی و خارجی تقسیم میشوند.

جداسازهای خارجی در خارج از بلوک اصلی پیل سوختی قرار می گیرند. این نوع جداسازها به هر دو صورت فعال و غیرفعال وجود دارند اما جداسازهای داخلی معمولا به علت پیچید گیهای خاص خود به صورت غیرفعال ساخته می شوند. ساده ترین و یکی از پر کاربردترین نمونه های جداساز خارجی آب، جداساز کاسه ای می باشد که از نوع غیرفعال می باشد. در این نمونه جریان گاز از مجموعه پیل سوختی خارج شده و به درون هندسه ای کاسه ای شکل وارد می شود. جریان چرخشی گاز و همچنین قرار دادن فیلترهای خاص در این جداساز سبب جدا شدن قطرات آب از درون جریان گاز می شود. جداساز غشایی نمونه دیگری از جداساز خارجی است که شامل مجموعه ای محدودی از غشاء آبدوست و آبگریز است که ما بین دو صفحه انتهایی بزرگ از جنس فولاد قرار گرفته اند. این جداساز همچنین شامل یک را کنترل می کند. این جداساز در پیل های سوختی غشاء پلیمری مورد استفاده در صنایع فضایی به کار برده می شود [۱].

در برخی از پیلهای سوختی دما پایین، به خصوص پیلهای سوختی غشاء پلیمری، گازهای واکنش دهنده ورودی به پیل سوختی برای مرطوب نگهداشتن الکترولیت باید مرطوب باشند. در این نوع از پیلهای سوختی امکان دارد که رطوبت موجود در جریان گاز تقطیر شده و مجرای گاز را پر کند، به همین دلیل از جداکننده آب یکپارچه شده با سری سلها (جداساز داخلی) در مسیر انتقال واکنشگر به سری پیل سوختی استفاده میشود. جداساز داخلی معمولا از دو مکانیزم اختلاف مومنتوم و استفاده از صفحات متخلخل آبدوست برای جداسازی آب استفاده میکند. این جداساز غیر فعال، بدون استفاده از اجزاء دارای چرخش یا دیگر اجزاء مصرف کننده انرژی، آب را از مخلوط جداسازی می کند. همچنین میتواند به آسانی در اندازههای مخلوط جداسازی میکند. این مختلف استک پیل سوختی، با اضافه

در این پژوهش یک سیستم کنترلی برای تخلیه آب جمعشده درون جداساز ارائه شده است تا با استفاده از آن نه تنها از بروز

پدیده غرقابی در پیل سوختی جلوگیری شود، بلکه اتلاف گازهای واکنشدهنده را که طی فرآیند جداسازی اتفاق میافتد به حداقل رساند.

۱–۱–پیشینه پژوهش

تحقیقات زیادی برای یافتن روشهای جداسازی یا تشخیص آب تولید شده از گازهای واکنشدهنده در خروجی پیل سوختی با كمترين ميزان اتلاف گازهاي واكنشدهنده، انجام شده است. شارل و همکاران [7] از نیروی گریز از مرکز برای جدا کردن آب از گاز در یک پیل سوختی استفاده کردند. آنها از یک کانال دو لولهای که در آن دیوار لوله داخلی و قسمت داخلی لوله بیرونی آبدوست بود، استفاده کردند. در ضمن یک پروانه در لوله داخلی وجود داشت که سبب تولید جریان چرخشی می شد. مخلوط تولید شده توسط پروانه یک مسیر مارپیچی را طی میکرد و در نتیجه نیروی گریز از مرکز، آب موجود در مخلوط را به سمت دیوارهای کانال داخلی کشیده و فشرده می کرد. در پایان روند، با اعمال مکش در لوله خارجی، آب جمع آوری شده از سیستم خارج می شد. در یک سیستم پیل سوختی، آب و گازهای واکنشدهنده در آخرین استک جمع آوری می شوند، در حالی که همچنان گازهای واکنشدهنده به پیل سوختی اضافه می شود. در نتیجه گازهای واكنشدهنده موجود درآخرين استك پيل سوختي رقيق شده و ولتاژ تولیدی افت می کند. بت و همکاران [۳] از این افت ولتاژ به عنوان یک سیگنال کنترل برای باز کردن شیر تصفیه استفاده کردند. در واقع، پالس ولتاژ پایین از خروجی گاز به سمت شیر تخلیه هدایت می شود و كنترلى با حساسيت و دقتى بالاتر نسبت به يك پالس با ولتاژ بالا فراهم ميآورد.

علاوه بر روشهای ارائه شده، اَریفیس و ونتوری نیز یکی دیگر از تجهیزاتی هستند که در فرآیند جداسازی مورد استفاده قرار می گیرند. این تجهیزات که بر اساس اختلاف فشار سیال عبوری عمل می کنند، از جمله رایجترین وسایل برای اندازه گیری دبی جریان تکفاز و دو فاز هستند. تحقیقات زیادی در زمینه شناخت بهتر ونتوری صورت گرفته است. این تحقیقات موجب به کار گیری ونتوری در صنایع مختلف همچون هوافضا، هستهای، تهویه مطبوع، پتروشیمی و غیره شده است. ژو و همکاران [۴] به بررسی ویژگیهای کاویتاسیون دینامیکی

نیتروژن مایع عبوری از یک ونتوری در فشارهای مختلف پرداختند. نتایج حاصل از بررسی فشار دینامیکی نشان داد که با افزایش نسبت فشار، فركانس و طول كاويتاسيون به صورت خطى افزايش يافته است. این در حالی است که فشار یک رشد نمایی را شاهد بود. بهویژه با بیشتر شدن نسبت فشار از ۲/۳۲ یک موج شوک در ونتوری به دلیل تراکم القا می شود. بدین منظور معادله تئوری یک بعدی از تاثیرات حرارتی برای محاسبه سرعت در ناحیه متراکم جلو توسعه دادند. برای هر دو سیال نیتروژن مایع و آب عدد هیسترو هال ۰/۵ بدست آمده است.

وانگ و همکاران [۵] به بررسی دمای دیوارههای ونتوری هنگام عبور جریان پرداختند. انبساط جریان گاز عبوری از نازل ونتوری جریان بحرانی سبب کاهش ۵۰ درجهای دما در سیال در ناحیه گلویی ونتوری شده است. این کاهش حرارت سبب سرد شدن ونتوری و در نتیجه تاثیرات حرارتی بر روی ساختار ونتوری شده است. در این تحقیق دمای ۱۲ نقطه از یک نازل ونتوری جریان بحرانی با جنس استیل مورد بررسی قرار گرفته است. در این آزمایش نشان داده شده است که زمان پاسخگویی استیل در حدود صدها تا هزار ثانیه باشد. کاهش دما در ونتوری حداکثر ۱۶/۵ درجه می باشد که نتایج به کمک شبیه سازی دینامیک سیالات محاسباتی و تجربی بدست آمده است.

سوبیسکی و همکاران [۶] به بررسی تاثیر اندازه زاویه همگرایی و واگرایی بر نحوه عملکرد و سایر عوامل موثر در ونتوری پرداختهاند. در این تحقیق آنها یک ونتوری با طول گلویی ۳ میلیمتر و با زوایای همگرایی و واگرایی (۴۵–۴۵)، (۳۰–۶۰) و (۶۰–۳۰) مورد بررسی قرار دادند. بررسیها از اثرگذاری زاویه همگراهی در فشار بالادست جریان و عدد رینولدز میباشد، در واقع کاهش زاویه این قسمت سبب کاهش عدد رينولدز مىشود.

الیور و همکاران [۷] مقایسهای بین عملکرد ونتوری و اریفیس برای جریان دو فازی آب و هوا با نسبت (x < 0/011) انجام دادند. نسبت افت فشار بین اریفیس و ونتوری ۱/۸۱ اندازه گیری شد. تاثیر نیروی گرانش برای هر دو نوع ونتوری افقی و عمودی نیز بررسی شد و نتایج حاکی از تاثیر اندک این نیرو در افت فشار ایجاد شده در ونتورى بود.

منگ و همکاران [۸] یک روش جدید برای اندازه گیری دبی

توسط ترکیب ونتوری و سنسور الکتریکی پروتوگرافی ارائه دادند. ابتدا زمان واقعی الگوی جریان بررسی شد و سپس نسبت کسری آب و هوا، کیفیت جرمی و دبی جرمی دو فاز محاسبه شده است. در این روش تاثیر الگوی جریان در فرآیند محاسبه دبی کاهش یافته است. در واقع این روش بر سختی موجود در محاسبه کیفیت جرمی که در روشهای پیشین وجود داشت غلبه پیدا کرده است.

لو و همکاران [۹] ونتوری را به منظور حفظ فشار خط لوله در پنوماتیک فاز متراکم انتقال سیستم زغال سنگ، برای استفاده از آن در فرآیند گازسیون زغال سنگ تحت فشار، به کار بردند. بدین منظور زوایای مختلف همگرایی و واگرایی، طولهای مختلف ونتوری مورد بررسی قرار گرفت.

قاسمی و فصیح [۱۰] به منظور بررسی تاثیر سایز ونتوری در دبی جریان سه ونتوری با طول گلویی ۱، ۲/۵ و ۵ مورد بررسی قرار دادند. بدین منظور هر سه مدل ونتوری تحت فشارهای ورودی و خروجی مختلف و فشار خروجی متغیر با زمان به صورت تجربی مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که برای نسبت فشار ورودی به خروجی کمتر از ۸/۸ دبی جریان مستقل از فشار جریان در پایین دست خواهد بود ولى از اين نسبت به بعد ونتورى همچون اريفيس عمل خواهد کرد. در ضمن نتایج نشان داد که تغییر سایز گلویی ونتوری تاثیری در ثابت ماندن یا تغییر آن دبی جریان ندارد.

جنگ و همکاران [11] به بررسی تاثیر ناحیه متغیر ونتوری پرداختند. و نشان دادند که از نسبت فشار ۰/۸ کمتر، دبی جریان مستقل از فشار بالادست عمل می کند. از طرفی دبی جریان اکثر موارد بهصورت خطی با ناحیه سکته جریان در فشار بالادست ثابت مرتبط است. همچنین سکته جریان تاثیر بهسزایی در ضریب تخلیه ونتوری دارد در حالی که فشار بالادست و پاییندست تاثیر پذیری ناچیزی از ضريب تخليه دارند.

تیترج و همکاران [۱۲] از ونتوری به عنوان دستگاه اندازه گیری دبی در سیستمهای تهویه استفاده کردند آنها توانستند دبی هوای بین ۱ تا ۸ لیتر بر ثانیه را با توجه به فشار ورودی صفر تا ۱۰۰۰ پاسکال اندازه گیری نمایند.

لاوانته و همکاران [۱۳] به بررسی عددی و آزمایشگاهی جریان در نازلهای ونتوری بحرانی به منظور اندازه گیری جریان گازی پرداختند. آنها نشان دادند که نسبت فشار بازگشتی و رینولدز بحرانی تاثیر

Critical Flow Venturi Nozzel
 Computational Fluid Dynamic

شکل ۱ .موقعیت سیستم کنترل سطح آب جداساز Fig. 1. Water separator control system position

بهسزایی در پیچیدگی جریان دارند به نحوی میتواند سبب جدایش ناحیههای مختلف سیال و ایجاد موج فشاری ناپایا شوند.

لانگ و همکاران [۱۴] به بررسی رفتار کاویتاسیون و عوامل موثر در شکل گیری و رشد طولی کاویتاسیون به صورت آزمایشگاهی پرداختند. نتایج حاکی از آن است که تشکیل کاویتاسیون تاثیری در دبی جریان نداشته (بدون در نظر گرفتن فشار خروجی متغییر) و دبی همچنان ثابت باقی می ماند. از طرف دیگر بین تعداد کاویتاسیون و نسبت فشار رابطه خطی وجود دارد.

هی و بای [۱۵] یک رابطه جدید برای محاسبه دبی جریان گاز مرطوب در ونتوری با استفاده از یک ضریب جریان دو فاز پیشنهاد کردند. نتایج نشاندهنده دقت بیشتر این روش نسبت به سایر روشها میباشد.

حسن و لوکاس [۱۶] روشی نوین برای محاسبه ویژگیهای جریان دو فاز گاز مایع حلقوی که در صنایع هستهای بهکار برده میشود، ارائه دادند. ونتوری متر چند فاز ادغام شده با تکنولوژی رسانش الکتریکی، قابلیت اندازهگیری کسر حجمی گاز در ورودی و گلویی ونتوری را دارد. در این روش از تکنولوژی رسانش الکتریکی به جای دانش کیفیت جرمی جریان^۱ استفاده شده است.

مقاله حاضر یک سیستم کنترل سطح آب داخلی را معرفی می کند. اگرچه فرایند سیستم کنترل به صورت کیفی توسط اینر و

1 Mass Flow Quality

همکاران [۱۷] توصیف شده است، این مقاله قصد دارد این روش را با توجه به خصوصیات پیل سوختی و محدودیت ساخت تعیین کند. همانطور که در شکل ۱ نشان داده شده است، این سیستم بین دو استک پیل سوختی قرار می گیرد و وظیفه کنترل سطح آب انباشته شده در مخزن جداساز را به عهده دارد. این سیستم شامل یک بخش مکانیکی (ونتوری) و یک واحد کنترل است. در ابتدا، واحد مکانیکی که شامل یک ونتوری و یک سنسور فشار دیفرانسیل است، تغییرات فشار سیال را از طریق ونتوری اندازه گیری می کند. در مرحله دوم، دستگاه کنترل نوع سیال را با تجزیه و تحلیل دادههای دریافت شده از واحد مکانیکی مشخص می کند و دستورات بعدی مانند باز کردن یا بسته کردن شیر تخلیه را به واحدهای دیگر صادر میکند. در واقع، این سیستم به جای سیستم کنترل جداساز معمولی مانند سنسور سطح مایع در مخزن جداسازی استفاده می شود. هزینه ساخت این سیستم جدید نه تنها کم است، بلکه دارای حساسیت و دقت بالا در تعیین نوع سیال است. در ضمن دوام بیشتری نسبت به سایر سیستمهای کنترل دارد. این سیستم بر اساس فشار کاری مختلف ييل سوختي عمل ميكند.

۲-بیان سیستم کنترلی

۱–۲–ونتوری

ونتورى به نام باتسيتا ونتورى دانشمند ايتاليايي نامگذارى شده

است. ونتوری جهت اندازه گیری دبی سیال در لولهها به کار برده می شود. برای سیال تراکم ناپذیر هنگام عبور از یک ونتوری، سرعت سیال هنگام عبور از یک محفظه به واسطه پیوستگی جرمی افزایش می یابد، این درحالی است که فشار آن با توجه به پیوستگی انرژی کاهش می یابد. این امر نشان از این دارد که افزایش سرعت در پی کاهش فشار می باشد. بنابراین با اندازه گیری تغییرات فشار می توان دبی را محاسبه نمود و در ادامه با استفاده از اصل بقای جرم، می توان سرعت سیال در دو نقطه مختلف از ونتوری را به صورت زیر به هم مرتبط کرد.

$$Q = \upsilon_1 A_1 = \upsilon_2 A_2 \quad \rightarrow \upsilon_2 = \upsilon_1 \frac{A_1}{A_2} \tag{1}$$

حال با استفاده از رابطه برنولی بین دو نقطه، تغییرات فشار در دو نقطه بهصورت روابط (۱) و (۲) بیان میشود.

$$P_1 + \frac{1}{2}\rho v_1^2 + \rho g h_1 = P_2 + \frac{1}{2}\rho v_2^2 + \rho g h_2 + f \tag{7}$$

$$\Delta P = P_1 - P_2 = \frac{1}{2} \rho \left(v_2^2 - v_1^2 \right) + \rho g \left(h_2 - h_1 \right) + f \tag{(7)}$$

با فرض این که سیال عبوری اتلاف فشار نداشته باشد و دو نقطه انتخابی دارای ارتفاع یکسانی باشند، رابطه بالا بهصورت رابطه (۴) خلاصه می شود.

$$P_1 + \frac{1}{2}\rho v_1^2 = P_2 + \frac{1}{2}\rho v_2^2 \tag{(f)}$$

۲-۲-نحوه کارکرد ونتوری در پیل سوختی

ساختار نازل ونتوری بدین صورت است که با تنگ شدن مسیر عرض مقطع در یک نقطه به کمترین مقدار رسیده و دوباره به مقطع اولیه باز می گردد. با عبور گاز یا مایع از نازل ونتوری سرعت افزایش یافته و در باریک ترین به بالاترین سرعت و کمترین فشار خود می رسد. سنسور اندازه گیری فشار دیفرانسیلی، اختلاف فشار جریانِ بین بخش بالادست و باریک ترین نقطه در نازل ونتوری را اندازه می گیرد. این اختلاف فشار معیاری از جریان گاز یا مایع عبوری از نازل ونتوری می باشد.

کاربرد ونتوری در خط خروجی آب به دلیل کنترل دقیق و

خوب آب سودمند بوده و از هدر رفت گاز جلوگیری میکند. در خط ورودی گاز نیز می توان از نازل ونتوری استفاده کرد. به عنوان مثال می توان نازل ونتوری را در خط جریان گاز تغذیه شده به پیل سوختی قرار داد و توسط سنسور فشار دیفرانسیلی مقدار جریان را کنترل کرده و در یک حالت بهینه تنظیم کرد. علاوه بر آن از نازل ونتوری در مسیر جریان خروجی گاز واکنشگر و یا گاز بی اثر می توان استفاده کرد. همچنین اگر پیل سوختی چند مرحلهای باشد از این وسیله می توان در بین مراحل استفاده کرد تا مقدار مصرف گاز هر مرحله محاسبه شود و شرایط کلی کاری بدست آید. بنابراین با کنترل و مانیتور کردن فشار دیفرانسیلی این امکان وجود دارد که عبور جريان يا عدم آن را از خط جريان تخيله آب تشخيص داده و یا زمان بسته بودن شیر و یا خرابی و نشت شیر را تشخیص داد. اگر در زمانی که شیر تخلیه باید بسته بود و اختلاف فشار دیفرانسیلی بیشتر از مقدار حد آن شده، مطمئنا شیر تخیله خراب شده یا نشتی ناخواسته در سیستم وجود دارد که باعث خارج شدن بیش از حد گازهای واکنشگر می شود. در این حالت سیستم دستور به متوقف کردن پیلسوختی را میدهد.

کنترل خروج آب و گاز از پیل سوختی بدین صورت است که پس از خروج کامل آب از خط، تغییر جریان خروجی از آب به گاز توسط کنترل فشار دیفرانسیلی در نازل ونتوری تشخیص داده شده و توسط شیر خط بسته می شود و به گاز اجازه خروج داده نمی شود. نازل ونتوری نه تنها برای اندازه گیری جریان یک فاز بکار می رود بلکه می تواند برای زمانی بکار رود که جریان آب خارج شده و پس از آن گاز شروع به خروج نماید. بدین صورت که زمانی که مرز دو فاز به عنوان مثال گاز و مایع از نازل عبور میکند تغییرات فشار ناگهانی ظاهر می شود و از این عامل می توان برای مقیاس بستن شیر استفاده نمود. پس از تشخیص تغییر فاز در نازل، شیر پس از یک تاخیر زمانی بسته می شود تا بخشی از گاز که به صورت بیاثر است همراه با آب خارج شود. بنابراین بر اساس این روش در ابتدا آب تولیدی و پس از آن مقدار مشخصی از گازهای بیاثر خارج می شود و پس از آن شیر بسته می شود، که اگر بسته نشود پیل سوختی از کار میافتد. این تاخیر زمانی ممکن است ثابت در نظر گرفته شود و یا وابسته به مقدار آب خروجی باشد. مقدار آب خروجی از فشار دیفرانسیلی و زمان عبور آب تشخیص داده می شود.

(الف)

شکل ۲. الف) سیستم کنترلی. ب) مخزن جداساز Fig. 2. (A) Control system. (B) Separator tank

۳-۲-بیان اجزاء نمونه آزمایشگاهی

شکل ۲ شماتیک مجموعه جداساز و سیستم کنترل سطح آب را نمایش میدهد. با توجه به این که در نمونه مورد بررسی پیل سوختی وارد مدار نشده است، آب تولیدی توسط منبع خارجی تامین میشود. در ضمن فشار کاری سیستم بر اساس فشار گاز نیتروژن ورودی به جداساز کنترل و تنظیم میشود.

شکل ۲ (ب) مخزن جداساز و شکل ۲ (الف) اجزا سیستم کنترل سطح آب جداساز و موقعیت سنسورهای فشار را نشان میدهد که شامل اجزاء زیر میباشد:

۱ – ونتوری

۲- سنسور فشار ورودی (PTH104-P1)

۳- سنسور فشار گلوئی (PTO104-P2)

۴- شیر کنترلی

ابعاد هندسی ونتوری مورد استفاده بدین صورت است که زاویه همگرایی و واگرایی به ترتیب ۲۱ و ۱۱ درجه در نظر گرفته شده است. سنسور فشار ورودی و گلوئی به نام های PTH104 و PTO104 نامگذاری شدهاند و در فاصله ۲۱ و ۳۵ میلیمتر از ورودی ونتوری قرار دارند. در ضمن قطر گلویی با توجه به محدودیت ساخت ۶/۶ میلیمتر است.

۳-نتايج

۱-۳-اندازهگیری تغییرات فشار دیفرانسیلی

(ب)

در ابتدا هر یک از دو سیال آب و نیتروژن در فشارهای ورودی مختلف برای محاسبه تغییرات فشار استاتیکی و دبی بهصورت جدا از هم مورد بررسی قرار می گیرند. فشارهای کاری این آزمایش بین ۲/۰ تا ۲ بار گیج است. بدین منظور ابتدا سیستم کنترل سطح را از حالت اتوماتیک خارج کرده و بهصورت دستی کنترل می کنیم. در ابتدا شیر تخلیه بسته است تا با استفاده از شیر تنظیم فشارِ نیتروژن ورودی به جداساز، فشار کاری سیستم تنظیم شود. سپس زمانی که فشار تنظیم شد، شیر خروجی باز می شود، حال با عبور سیال از ونتوری هم تغییرات فشار سیال عبوری و هم دبی سیال عبوری اندازه گیری می شود. فرآیند اشاره شده برای هر دو سیال در تمامی فشارهای کاری و به صورت مجزا انجام می شود.

شکل ۳ نمودار تغییرات فشار بخش ورودی (PTH104 (P1 و بخش گلویی (P2) PTO104 را برای آب و گاز نیتروژن نشان میدهند. همان طور که قابل ملاحظه است افت فشار ناشی از عبور آب بیشتر از گاز نیتروژن است. در ضمن با افزایش فشار مطلق سیستم، افت فشار در هر دو حالت افزایش مییابد. نکته قابل توجه این است که برای فشار مطلق ۱/۲ بار (فشار گیج ۰/۲)، افت فشار گاز نیتروژن بیشتر از

شکل ۳. نمودار تغییرات الف) فشار گلویی(PTO۱۰۴) و ب) بخش ورودی(PTH۱۰۴) در فشارهای مطلق مختلف برای آب و نیتروژن Fig. 3. Diagram of changes in (a) throat pressure (PTO 104) and (b) inlet section (PTH 104) at different absolute pressures for nitrogen

شکل ۴. الف) فشار دیفرانسیلی استاتیکی و ب) دبی ایجاد در ونتوری در فشار کاری مختلف برای دو سیال آب و نیتروژن Fig. 4. (a) Static differential pressure and (b) flow rate of water and nitrogen through the venturi at different inlet pressures

آب است و این بدین معنی است که سیستم کنترل سطح آب جداساز برای محدوده فشار مطلق بزرگتر و برابر ۱/۴ (فشار گیج ۰/۴) کارا میباشد.

در نتیجه تغییرات فشار استاتیکی برای دوسیال در فشارهای مختلف به صورت شکل ۴ (الف) خواهد بود. در ضمن نمودار دبی خروجی از ونتوری برای هر دو سیال آب و نیتروژن در فشارهای

مختلف که به کمک دبی سنج اندازه گیری شده است در شکل ۴ (ب) نشان داده شده است،

۲-۳-بیان عملکرد سیستم کنترلی و پارامترهای دخیل عملکرد سیستم کنترل سطح آب جداساز در شکل ۵ نشان داده شده است.

شکل ۵. الگوریتم پیشنهادی Fig. 5. Diagram of proposed algorithm

تخلیه، واحد کنترل چک میکند پیل سوختی روشن است یا خیر. اگر پیل سوختی خاموش شده باشد، سیکل به پایان میرسد. اما اگر پیل سوختی روشن باشد، شیر تخلیه را به مدت Δt_{off} شیر تخلیه را بسته نگه میدارد. با باز شدن شیر تخلیه سیکل تکرار میشود.

 $\Delta t_{cr_{-H}} \, \Lambda t_{off} \, \lambda t_{off}$ بر اساس این الگوریتم چهار بازه زمانی به نامهای Δt_{off} مدت زمان بسته $\Delta t_{cr_{-L}} \, \varrho \, \Delta t_{on}$ ، وجود دارد که به ترتیب بیانگر، مدت زمان بسته بودن شیر تخلیه، زمان بحرانی بیشینه، زمان باز عبور آب و زمان بحرانی کمینه میباشند. تغییرات فشار گلویی و محدوده هر یک از زمانهای بیان شده به صورت فرضی برای فشاز مطلق ۲ بار در شکل ۶ نشان داده شده است.

۲-۱ بررسی طول لوله
 با توجه به این که قطر لوله اتصال ثابت است، طول لوله

در اولین مرحله شیر باز است. با توجه به نتایج تجربی، در لحظه اولیه مخلوط آب و هوا از سیستم عبور میکنند، بنابراین به اندازه Δt_{cr_L} در اندازه گیری فشار وقفه داده میشود تا اگر گازی از سیکل قبل باقی مانده است تخلیه گردد. سپس آب از طریق خط خروجی از نازل عبور کرده و همزمان فشار دیفرانسیلی توسط سنسور اندازه گیری میشود و به سمت کنترل الکتریکی فرستاده میشود. کنترل الکتریکی میشود و به سمت کنترل الکتریکی فرستاده میشود. کنترل الکتریکی تغییر ناگهانی نشان میدهد جریان عبوری در حال تغییر از مایع به گاز میباشد ولی اگر تغییر فاز رخ ندهد(-)، فشار دیفرانسیلی همچنان اندازه گیری و به واحد کنترل فرستاده میشود(مدت زمان باز بودن شیر تخلیه را با Δt_{on} نمایش میدهند). ولی اگر تغییر ناگهانی رخ دهد (+) کنترلر به مدت زمان مشخصی H_{cr_H} صبر میکند، سپس پیامی را برای بستن شیر ارسال مینماید. پس از بسته شدن شیر

شکل ۶. محدوده تاثیر گذاری پارامترهای زمانی Fig. 6. Influence range of time dependent parameters

شکل ۷. نمودار تغییرات فشار برای طول مسیر ۳/۲۵ و ۰/۵ متر Fig. 7. Diagram of pressure changes for the path length of (a) 3.25m and (b) 0.5m

ترکیب می شود. در نتیجه تغییرات فشار حالت نوسانی گرفته و برای مدت زمان $\Delta t_{cr_{-L}}$ شرط فشار را برقرار نمی کند. در این حالت در اکثر سیکلها مقدار زیادی گاز هدر می رود.

این در حالی است که اگر طول مسیر کوتاه باشد، شکل ۷ (ب)، نه تنها حجم کمتری از گاز در لوله محبوس می شود، بلکه مخلوط آب و گاز در هنگام تخلیه گاز شکل نمی گیرد. در نتیجه سیستم با کمترین تعیین کننده بخش متصل کننده مخزن جداساز (V2) خواهد بود. شکل ۷ بیانگر عملکرد سیستم در دو طول متفاوت ۵/۰ و ۳/۲۵ متر میباشند. همان طور که در شکل ۷ (الف) نشان داده شده است، اولا با زیاد شدن طول مسیر حجم گاز درون لوله افزایش پیدا کرده و در نتیجه Δt_{cr_H} افزایش مییابد. ثانیاً پس از تخلیه آب از مخزن جداساز، به دلیل طولانی بودن مسیر، اندک آب موجود در لوله با هوا

اتلاف گاز واكنشدهنده عمل مىكند.

فاصله بین مخزن جداساز و ونتوری در شرایط آزمایشگاهی و در بیشترین حالت ۱/۱ متر و قطر لوله ۵ میلیمتر است. بنابراین حجم مسیر (V2) بر اساس اطلاعات بیان شده به صورت زیر محاسبه می شود:

$$V = A_c L_c = \pi (2.5 \times 10^{-3}) \times 1.1 \times 10^3 = 21.587 \,\mathrm{ml}$$
 (a)

که در عبارت بالا L_c و A_c به ترتیب ماکزیمم طول خط اتصال و قطر لوله میباشد.

۲-۲-۳-تاثیر زاویه سنسور در حساسیت سیستم

با توجه به این که نیروی گرانش در راستای عمودی وارد می شود، هندسه نسبت به محور عمودی متقارن خواهد بود و بر این اساس زاویه قرارگیری سنسور بین ۹۰ تا ۲۷۰ درجه در نظر گرفته شده است.

بر همین اساس ماکزیمم زمان بحرانی بیشینه برای ۵ زاویه مختلف از سنسور فشار در فشار ورودی ۱ بار تست شد که نتایج آن در شکل ۸ نشان داده شده است. انتخاب زاویه سنسور امری اختیاری است. بنابراین در این تحقیق، با توجه به موقعیت فیزیکی موجود برای جانمایی سنسور، سنسور فشار در زاویه ۹۰ درجه قرار می گیرد.

۳-۲-۳-بررسی زمان بسته بودن شیر تخلیه

در هر سیکل شیر تخلیه مدت زمانی مشخصی بسته می شود. در این بازه زمانی آب درون مخزن جداساز جمع می شود. دبی تولیدی و حجم مخزن عوامل تعیین کننده Δt_{off} هستند. در نمونه جداساز تجربی حجم مخزن برابر CC ۲۵ در نظر گرفته شده است. از سویی دیگر دبی ورودی به جداساز خود به فشار کاری پیل سوختی و جریان تولیدی وابسته است. دبی ورودی برابر دبی تولیدی در شدت جریان الکتریکی ۳۰۰ آمپر و فشار ۱ بار گیج که برابر 0 ۰۸ در نظر گرفته شده است. بنابراین Δt_{off} به صورت زیر محاسبه می شود:

$$\Delta t_{off} = \frac{25cc}{0.38cc / s} = 65.8s \tag{(6)}$$

با توجه به این که دبی سنج قبل از ورودی مخزن جداساز برای آب ورودی وجود ندارد، با تنظیم شیر آب ورودی، شرط Δt_{off} را بر قرار

شکل ۸. ماکزیمم زمان بحرانی بیشینه بر اساس زوایای مختلف سنسور فشار

شده است. برای هر فشار کاری این عمل تکرار میشود تا در تمامی حالات مورد بررسی زمان بسته بودن یکسان باشد.

۴-۲-۳-بررسی زمان بحرانی کمینه

زمان بحرانی کمینه یا همان $\Delta t_{cr_{-L}}$ مدت زمان لازم برای اطمینان تغییر سیال عبوری از آب به گاز میباشد. در این حالت اگر سیال گازی به طور پیوسته به مدت زمان $\Delta t_{cr_{-L}}$ از سیستم عبور کند، شیر تخلیه بسته و آب به طور کامل از جداساز تخلیه میشود. بر اساس نتایج آزمایشگاهی و بهصورت تجربی این بازه زمانی نه باید به اندازهای کوچک باشد که عبور یک حباب موجود در آب سبب بسته شدن شیر و ماندن آب در جداساز شود و نه باید آنقدر بزرگ باشد که مقدار زیادی گاز نیتروژن تلف شود. بنابر تستهای انجام شده زمان بحرانی عددی بین ۲/۳ تا Λ ۰ ثانیه پیشنهاد میشود. اگرچه میتوان زمان بحرانی را بیشتر در نظر گرفت.

۵-۲-۳-بررسی زمان بحرانی بیشنه

با بسته شدن شیر تخلیه، مقداری گاز درون لوله متصل کننده جداساز و سیستم کنترل سطح آب، ناشی از سیکل قبل، باقی می ماند. بنابراین با باز شدن شیر تخلیه در ابتدا گاز موجود از ونتوری عبور می کند و در نتیجه شرط فشار بر قرار شده و شیر تخلیه، بدون آن که آبی تخلیه شود، بسته می شود. بنابراین بازه زمانی $\Delta t_{cr_{-H}}$ ، زمان

شکل ۹. نمودار تغییرات فشار برای زمان بحرانی الف) خیلی کوچک و ب) بیشینه Fig. 9. Diagram of pressure changes with maximum critical time, while it is (a) maximum and (b) minimum

لازم برای عبور گاز حبس شده را فراهم می آورد. در انتخاب این متغیر باید به دو نکته زیر توجه شود:

اگر زمان بحرانی بیشینه از حد معینی کوچکتر باشد، بدون آنکه آبی تخلیه شود، شیر بسته میشود. (شکل ۹-الف)

باگر زمان بحرانی بیشینه از حد معینی بیشتر شود، این زمان ملاوه بر پوشش دادن زمان باز بودن Δt_{on}، زمان بحرانی کمینه Δt_{cr_L} را نیز در خود جای میدهد. در این حالت نه تنها پارامترهای اشاره شده کارایی خود را از دست میدهند بلکه در برخی موارد میزان اتلاف گاز نیتروژن نیز افزایش مییابد (شکل ۹–ب).

بدین منظور از رویه زیر برای محاسبه زمان بحرانی مناسب استفاده می شود. مجموعه سیستم کنترلی از دو بخش مخزن جداساز و مسیر اتصال است.بر این اساس V1 حجم جداساز و در واقع حجم آبی است که باید در هر سیکل تخلیه شود. این حجم معیاری برای تعیین ماکزیمم زمان Δt_{cr} است که بهصورت زیر محاسبه می شود:

$$\Delta t_{purge_wtr} = \frac{V1}{\dot{Q}_{wtr}}$$
(Y)

در رابطه بالا \dot{Q}_{wtr} دبی آب عبوری از ونتوری میباشد. میزان هوای باقی مانده در هر سیکل برابر حجم لوله اتصال، V2، میباشد. یعنی زمان بحرانی باید بزرگتر از زمان لازم برای تخلیه این حجم از

هوا باشد تا سیستم دچار مشکل نشود و آب در مخزن باقی نماند. این متغیر زمانی بهصورت زیر محاسبه میشود:

$$\Delta t_{purge_gas} = \frac{V2}{\dot{Q}_{mix}} = \frac{A_c L_c}{\dot{Q}_{mix}} \tag{A}$$

در نهایت محدوده زیر برای این متغیر بیان می شود:

$$\Delta t_{purge_gas} < \Delta t_{cr_H} < \Delta t_{purge_wir}$$
(9)

طبق روابط (۲) تا (۹)، برای محاسبه زمان بحرانی نیاز به محاسبهی دبی مخلوط \dot{Q}_{mix} است که طبق رابطه زیر بدست میآید:

$$\dot{Q}_{mix} = \frac{V \, 2}{\min[\Delta t_{cr_{-H}}]} \tag{(1)}$$

بدین منظور مینیمم مقدار Δt_{cr_H} بر اساس تست آزمایشگاهی در فشارهای مختلف نیاز است. جدول ۱ دبی مخلوط را برای سه فشار مختلف بر اساس مینیمم زمان بحرانی بیشینه اندازه گیری شده توسط تست آزمایشگاهی پس از اعمال طول جدید، نشان میدهد. اما برای محاسبه دبی مخلوط در هر فشاری نیازمند یک رابطه

کلی میباشیم که بهصورت زیر تعریف میشود.

مینیمم زمان بحرانی بیشینه (s)	دبی مخلوط (lpm)	فشار اوليه (bar)
۲/۵	٨/۶۴	• /8
۲/۲۵	٩/۵٩	١
٢	۱ • /۷۹	١/۴

جدول ۱ . دبی مخطوط در ۳ فشار مختلف Table 1. Mixed flowrate at 3 different pressures

$$Q_{mix}(lpm) = (Q_{gas} \times X) + Q_{wtr} \times (1 - X)$$
(11)

$$\Delta T_{cr_H} = (\alpha \times \Delta t_{purge-wtr}) + (\Delta t_{purge-gas} \times (1-\alpha)) \quad (17)$$

که در رابطه بالا α میزان تاثیرگذاری کران بالای زمان بحرانی بیشینه است که بر اساس نتایج تجربی برابر γ ۰ در نظر گرفته شده است. ماکزیمم و مینیمم زمان بحرانی بیشینه برای γ فشار مختلف استفاده شده برای محاسبه X به صورت شکل ۱۰ خواهد بود. خطوط سیاه رنگ زمان بحرانی بیشینه را بر مبنای رابطه (۱۲) برای سه فشار اشاره شده نشان می دهد.

۳-۳-روابط استخراج شده

جدول ۲ خلاصهای از روابط پایه بیان شده برای پارامترهای مختلف را نشان میدهد، که شامل پارامترهای زمانی و دبی مخلوط برای محاسبه (s) محاسبه (s)

با توجه به اینکه فشار عامل تعیینکننده عملکرد سیستم کنترلی میباشد، بنابراین با استفاده از نتایج بدست آمده از تستهای مختلف بر اساس فشار کاری *P*، تمامی پارامترها بهصورت تابعی از فشار تعیین شدهاند که در جدول ۳ نشان داده شدهاند.

با توجه به این که معیار اصلی تعیین نوع سیال عبوری از ونتوری فشار گلویی یا تغییرات فشار است، بنابراین با انجام تست در فشارهای کاری مختلف، پارامترهای بیان شده را بهصورت تابعی از فشار بیان نموده (شکلهای ۳ و ۴) تا بتوان سیستم کنترلی را تنها به کمک

 P_{cr} و ΔP_{cr} , Q و به عبوری Q, ΔP_{cr} و ΔP_{cr} و ΔP_{cr} مقد و به كمك در فشارهای كاری مختلف توسط تست استخراج شده و به كمك نرمافزار اكسل، روابط ریاضی همخوان با نتایج برای آنها استخراج شد. بر این اساس پارامترهای ΔP_{cr} و ΔP_{cr} مستقیماً با استفاده از فشار اندازه گیری شده توسط سنسورهای فشار محاسبه می شوند. دبی آب و گاز تخلیه شده نیز توسط دبی سنج در فشارهای مختلف اندازه گیری شده اند. دبی مخلوط Q_{mix} با استفاده از دبی آب و گاز تخلیه شده اند. دبی مخلوط می با استفاده از دبی آب و گاز تخلیه شده و کسر جرمی محاسبه می شود که با توجه به این که دبی تخلیه تابعی از فشار است، Q_{mix} نیز بر اساس فشار خواهد بود. این روند برای سه پارامتر زمانی بیان شده در جدول ۳ نیز تکرار می شود.

در نهایت با اعمال روابط بدست آمده برای تغییرات فشار گلویی بر اساس فشار بخش ورودی سیال به ونتوری، به بررسی عملکرد آن در فشارهای بحرانی پرداخته شد. فشارهای مورد بررسی شامل دو فشار بالا، ۲/۶ و ۲/۴ بار و دو فشار پایین ۱/۸ و ۱/۴ بار میباشد. که در شکل ۱۱ نشان داده شده است.

شکل ۱۲ عملکرد سیستم را بر اساس پارامترهای نهایی در فشار

روابط	نماد	پارامتر
$(\dot{Q}_{gas} \times X) + \dot{Q}_{wtr} \times (1 - X)$	\dot{Q}_{mix} (lpm)	دبی مخلوط
$V 2 / \dot{Q}_{mix}$	$\Delta t_{purge-gas}(s)$	زمان تخلیه گاز
$V 1/\dot{Q}_{wtr}$	$\Delta t_{purge \rightarrow wtr}(s)$	زمان تخلیه آب
$(\alpha \times \Delta t_{purge-wtr}) + (\Delta t_{purge-gas} \times (1-\alpha))$	$\Delta T_{cr-H}(\mathbf{s})$	زمان بحرانی بیشینه

جدول ۲. روابط پایه Table 2. Basic correlations

جدول ۳. خلاصه روابط استخراج شده برای پارامترهای کنترلی بر اساس فشار کاری پیل سوختی Table 3. Summary of the extracted correlations for control parameters based on the fuel cell operating pressure

روابط	نماد	پارامتر
$\cdot/1$ Λ Υ $(P+1)^{r}+1/1$ Λ $(P+1)^{r}-1/2$ Λ $(P+1)+\cdot/V$ Λ	ΔP_{cr} (bar)	تغییرات فشار دیفرانسیلی بحرانی
$\cdot/1\cdot$ FT $(P+1)^{r}-\cdot/\Delta$ ATV $(P+1)^{r}+1/$ TA $\Lambda(P+1)+\cdot/\cdot\Lambda$	P_{cr} (bar)	فشار بحرانی
$\boxed{-{\cdot}/{{\cdot}{\cdot}}{\Delta}{\Delta}(P)^{*}+{\cdot}/{\Delta}{A}{\Delta}{\P}(P)^{*}-{\cdot}/{{\tau}{\cdot}{\cdot}{\tau}}(P)^{*}+{\cdot}/{{\tau}{\P}}{\Lambda}(P)+{\cdot}/{{\cdot}{\cdot}{A}}$	\dot{Q}_{wtr} (lpm)	دبی آب
- •/TVT9 $(P)^{r}$ + T/9TD9 (P) + T/••VA	\dot{Q}_{gas} (slpm)	دبی گاز
$-\cdot /\cdot \Delta arphi \left(P ight)^{ au} + \cdot / rac{arphi}{arphi} V \Upsilon \left(P ight) + \cdot / 1 \Delta$	\dot{Q}_{mix} (lpm)	دبی مخلوط
$-\cdot/9$ TF9 $(P)^r$ + f/f A·V $(P)^r$ - V/VTTV (P) + $f/$ VIAI	$\Delta t_{purge-gas}(\mathbf{s})$	زمان تخليه گاز
$-\Upsilon/{}^{ au}+\Delta(P)^{ au}+1\Upsilon/{}^{ au}(P)^{ au}-\Upsilon/{}^{ au}(P)+1\Lambda/{}^{ au}\Lambda V$	$\Delta t_{purge - wtr}(s)$	زمان تخليه آب
$1/TFF9(P)^{F} - \Delta/TT1(P)^{F} + 1\Lambda/TT(P)^{F} - 19/TTT(P) + 11/TT1$	$\Delta T_{cr-H}(\mathbf{s})$	زمان بحرانی بیشینه

نشدن شیر کنترلی به غیر از زمان تعیین شده در فشارهای کاری مختلف نشاندهنده عملکرد درست سیستم میباشد. همان طور که در شکل ۲۱ مشخص است شیر تخلیه پس از گذراندن زمان که در شکل ۲۱ مشخص است شیر تخلیه پس از گذراندن زمان ΔT_{off} (که سطح آب درون جداساز به مقدار تعیین شده میرسد)، باز میشود. سپس حداقل به مدت زمان به موری آب از حداقل زمان عبوری آب بزرگتر و از ماکزیمم زمان عبوری آب کوچکتر است) باز میماند و پس از این زمان با تغییر فشار گلویی به مدت ΔT_{cr-L} و تشخیم می زمان عبوری آب مدت می می از می می می می می مدان کلویی به مدت می می می می مدان گلویی به مدت می می می می می می می مدت می می می می می می می مدت می می می می مدت می می می می می می می می مدت می می می می می می می مدت می می می می مدت می می مود.

۴–نتیجهگیری

آب یکی از محصولات تعامل بین هیدروژن و اکسیژن در یک پیل سوختی است. حضور این محصول میتواند کارایی پیل سوختی را کاهش دهد. هدف از این مطالعه معرفی سیستم کنترل مطلق ۱/۸ بار (فشار گیج ۸/۰ بار) نشان میدهد. طبق روابط ارائه شده در فشار گیج ۸/ ۰بار، ΔP_{cr} و P_{cr} به ترتیب برابر ۹/۴۸۹ و شده در فشار گیج ۸/ ۰بار، ΔP_{cr} و P_{cr} به ترتیب برابر ۹۸۹/ و ΔT_{off} و ΔT_{off} بار و πT_{cr-L} برابر ۱/۳۰۹ ثانیه خواهد بود. در ضمن ΔT_{cr-L} انشان داده شده است،در هر سیکل پس از بسته شدن شیر کنترلی، نشان داده شده است،در هر سیکل پس از بسته شدن شیر کنترلی، آب تولیدی از پیل سوختی به مدت ۶۵ ثانیه وارد مخزن می شود. سپس شیر باز شده و با عبور آب از ونتوری، عمل تخلیه آب صورت می پس از تخلیه آب مرات می پس از تخلیه آب مرات کار بیس از تخلیه آب مرات کار می از بسته شدن شیر کنترلی، می پس شیر باز شده و با عبور آب از ونتوری، عمل تخلیه آب صورت می پس از تخلیه آب مخلوط آب و گاز از ونتوری عبور کرده در نتیجه یا بزرگتر بودن P2 کاهش(ΔP افزایش) پیدا می کند. در نتیجه با بزرگتر بودن P2 از ۹/۱۳۰۹ بار) به مدت ۱/ مانیه شیر از ۹/۱۳۰۹ بانیه شیر باز می مرات می باز جاوگیری کند.

به همین صورت سیکلهای بعدی تکرار میشوند. باز یا بسته

شکل ۱۱. نمودار عملکردی سیستم کنترل سطح آب جداساز در نمونه آزمایشگاهی در چهار فشار مطلق الف) ۱/۴، ب) ۲/۴، ج) ۲/۴ و د) ۲/۶ و د) Fig. 11. The functional diagram of the separator water level control system in experimental sample at four absolute pressures: (a) 1.4 bar,(b) 1.8bar,(c) 2.4bar and (d) 2.6 bar

۱-طول مسیر اتصال: اگر طول مسیر زیاد باشد، حجم گاز درون لوله افزایش پیدا کرده و در نتیجه Δt_{cr_H} افزایش مییابد. در نتیجه در هنگام تخلیه اندک آب موجود در لوله با هوا ترکیب میشود، در نتیجه تغییرات فشار حالت نوسانی گرفته و برای مدت زمان Δt_{cr_L} شرط فشار را برقرار نمیکند. در این حالت در اکثر سیکلها مقدار زیادی گاز هدر میرود. این در حالی است که اگر طول مسیر کوتاه باشد، نه تنها حجم کمتری از گاز محبوس در لوله محبوس میشود، بلکه مخلوط آب و گاز در هنگام تخلیه گاز شکل نمی گیرد. در نتیجه سیستم با کمترین اتلاف گاز واکنشدهنده عمل میکند. سطح آب است که از اتلاف گازهای واکنش دهنده مانند هیدروژن و اکسیژن، جلوگیری کند. بنابراین، گازهای استفاده نشده به پیل سوختی باز گردانده می شوند و در نتیجه هزینه ناشی از استفاده از گازهای واکنش دهنده برای تولید برق کاهش می یابد. این سیستم شامل یک واحد مکانیکی (ونتوری) و یک واحد کنترل است و بر اساس گازهای مختلف واکنش دهنده مانند هوا و اکسیژن طراحی شده است. در ابتدا یک الگوریتم برای سیستم کنترلی پیشنهاد شد. و سپس به منظور یافتن رابطه ای برای کنترل اتوماتیک سیستم، پارامترهای بیان شده در الگوریتم بررسی شدند که به قرار زیر می باشند.

شکل ۱۲. نمودار عملکردی سیستم کنترل سطح آب جداساز در نمونه آزمایشگاهی در فشار مطلق ۱/۸ بار Fig. 12. Functional diagram of separator water level control system in experimental sample at absolute pressure of 1.8 bar

-زاویه سنسور: زاویه قرارگیری سنسور در Δt_{cr-H} تاثیرگذار است. به نحوی که اگر سنسور در حالت عمودی باشد، ماکزیمم زمان بحراني بيشينه افزايش پيدا ميكند.

سته مدت زمانی مشخصی بسته: Δt_{off} -۳ : در هر سیکل شیر تخلیه مدت زمانی مشخصی استه می شود. در این بازه زمانی آب درون مخزن جداساز جمع می شود. دبی تولیدی و حجم مخزن عوامل تعیین کننده هستند. در نمونه جداساز تجربی حجم مخزن برابر ۲۵ CC در نظر گرفته شده است. از سویی دیگر دبی ورودی به جداساز خود به فشار کاری پیل سوختی Δt_{off} و جریان تولیدی وابسته است. با تقسیم حجم بر دبی تولیدی ا مشخص می شود.

بیان بحرانی کمینه که تعیین کننده تغییر سیال: $\Delta t_{cr\ L}$ -۴ -۴ عبوری از ونتوری است. بنابر تستهای انجام شده زمان بحرانی عددی بین ۲/۳ تا ۲/۵ ثانیه پیشنهاد می شود. اگرچه می توان زمان بحرانی را بیشتر در نظر گرفت.

د زمان لازم برای تخلیه گاز محبوس شده از سیکل: Δt_{cr} -۵ Δt_{cr} قبل را فراهم می آورد. در انتخاب این متغیر باید به دو نکته زیر توجه شود: اگر زمان بحرانی بیشینه از حد معینی کوچکتر باشد، بدون آن که آبی تخلیه شود، شیر بسته می شود. از سوی دیگر اگر زمان بحرانی بیشینه از حد معینی بیشتر شود، این زمان علاوه بر پوشش دادن زمان باز بودن Δt_{on} ، زمان بحرانی کمینه Δt_{cr-L} را نیز در خود

جای میدهد. در این حالت نه تنها پارامترهای اشاره شده کارایی خود را از دست میدهند بلکه در برخی موارد میزان اتلاف گاز نیتروژن نیز افزایش می یابد. بنابراین Δt_{cr} بین این دو زمان در نظر گرفته مىشود.

آب wtr

- [9] H. Lu, X. Guo, P. Li, K. Liu, X. Gong, Design optimization of a venturi tube geometry in dense-phase pneumatic conveying of pulverized coal for entrained-flow gasification, Chemical Engineering Research and Design, 120 (2017) 208-217.
- [10] H. Ghassemi, H.F. Fasih, Application of small size cavitating venturi as flow controller and flow meter, Flow Measurement and Instrumentation, 22(5) (2011) 406-412.
- [11] H. Tian, P. Zeng, N. Yu, G. Cai, Application of variable area cavitating venturi as a dynamic flow controller, Flow Measurement and Instrumentation, 38 (2014) 21-26.
- [12] P.J. Titheradge, R. Robergs, Venturi tube calibration for airflow and volume measurement, Flow Measurement and Instrumentation, 60 (2018) 200-207.
- [13] E. Von Lavante, A. Zachcial, B. Nath, H. Dietrich, Numerical and experimental investigation of unsteady effects in critical venturi nozzles, Flow measurement and instrumentation, 11(4) (2000) 257-264.
- [14] X. Long, J. Zhang, J. Wang, M. Xu, Q. Lyu, B. Ji, Experimental investigation of the global cavitation dynamic behavior in a venturi tube with special emphasis on the cavity length variation, International Journal of Multiphase Flow, 89 (2017) 290-298.
- [15] D. He, B. Bai, A new correlation for wet gas flow rate measurement with Venturi meter based on two-phase mass flow coefficient, Measurement, 58 (2014) 61-67.
- [16] A.H. Hasan, G. Lucas, Experimental and theoretical study of the gas-water two phase flow through a conductance multiphase Venturi meter in vertical annular (wet gas) flow, Nuclear Engineering and Design, 241(6) (2011) 1998-2005.
- [17] D. Illner, I. Mehltretter, O. Voitlein, Method for monitoring the discharge of media out of fuel cell, and a fuel cell system, in, Google Patents, 2008.

مراجع

- A. Vasquez, K.L. McCurdy, K.F. Bradley, Water outlet control mechanism for fuel cell system operation in variable gravity environments, in, Google Patents, 2007.
- [2] P. Charlat, Gas/liquid phase separator and the fuel cellbased power production unit equipped with one such separator, in, Google Patents, 2006.
- [3] W. Bette, D. Coerlin, W. Stuhler, Fuel Cell System and Method for Operating a Fuel Cell System, in, Google Patents, 2008.
- [4] J. Zhu, H. Xie, K. Feng, X. Zhang, M. Si, Unsteady cavitation characteristics of liquid nitrogen flows through venturi tube, International Journal of Heat and Mass Transfer, 112 (2017) 544-552.
- [5] C. Wang, G. Wang, H. Ding, Thermal effect on body temperature distribution of the critical flow Venturi nozzle, Experimental Thermal and Fluid Science, 79 (2016) 187-194.
- [6] A. Niedźwiedzka, W. Sobieski, Analytical Analysis of cavitating flow in venturi tube on the basis of experimental data, Technical Sciences/University of Warmia and Mazury in Olsztyn, (2016).
- [7] J.L.G. Oliveira, J.C. Passos, R. Verschaeren, C. Van Der Geld, Mass flow rate measurements in gas-liquid flows by means of a venturi or orifice plate coupled to a void fraction sensor, Experimental Thermal and Fluid Science, 33(2) (2009) 253-260.
- [8] Z. Meng, Z. Huang, B. Wang, H. Ji, H. Li, Y. Yan, Airwater two-phase flow measurement using a Venturi meter and an electrical resistance tomography sensor, Flow Measurement and Instrumentation, 21(3) (2010) 268-276.

چگونه به این مقاله ارجاع دهیم A. Shojaei, S.M. Rahgoshay, M. Rahimi, A.H. Pahnabi, K. Mohammadi, Experimental investigation of water level control system of Liquid-Gas separator in the fuel cell, Amirkabir J. Mech Eng., 53(3) (2021) 589-604.

DOI: 10.22060/mej.2019.16127.6281